

91 posiedzenie Sejmu RP

W dniu 26 b. m. wicemarszałek Barcikowski dokonał otwarcia Obrad 91 Sesji Sejmu Ustawodawczego RP.

W trakcie obrad uchwalone zostały doniosłe uchwały, m. in. uchwała o wynalazczości pracowniczej — która zapewni robotnikom opiekę i pomoc państwa w zakresie wynalazczości — oraz uchwałę o publicznej gospodarce lokalami nowowybudowanymi lub odbudowanymi. Ta ostatnia uchwała przyczyni się do poprawienia sytuacji mieszkaniowej.

Bilans sukcesów Koreańskiej Armii Ludowej

PEKIN. Ogłoszony 26 lutego w Phenianie komunikat dowództwa naczelnego Koreańskiej Armii Ludowej donosi, że w toku walk w okresie od 25 stycznia do 25 lutego br. wojska ludowe i oddziały ochotników chińskich zadały nieprzyjacielowi poważne straty w ludziach i sprzęcie.

VIII dywizja wojsk lisymanowskich została doszczętnie rozbita, a cztery inne dywizje lisymanowskie oraz II i VII dywizje piechoty amerykańskiej poniosły znaczne straty.

Ogółem nieprzyjaciół stracił w tym okresie 22 634 ludzi — w tym 9 800 nieprzyjacielskich żołnierzy i oficerów poległo lub odniosło rany.

Wojska ludowe zdobyły 234 działa różnego kalibru, 24 czołgi, 820 samochodów, 132 ciężkie i lekkie karabiny maszynowe, 23 rusznice przeciwpancerne, 20 radiostacji nadawczo-odbiorczych oraz wiele innej broni i amunicji.

Artyleria przeciwlotnicza i lotnictwo zestrzeliły 90 samolotów, a baterie nadbrzeżne Armii Ludowej zatopili trzy okręty nieprzyjacielskie. 22 czołgi i 50 samochodów nieprzyjacielskich zostało uszkodzonych.

II zjazd Węgierskiej Partii Pracujących

BUDAPESZT. — W niedzielę 25 bm. nastąpiło uroczyste otwarcie 2 zjazdu Węgierskiej Partii Pracujących.

Po zاجاجeniu i wyborze prezydium, jednomyślnie przyjęto następujący porządek dzienny zjazdu:

1. Referat sprawozdawczy KC Węgierskiej Partii Pracujących: referent — sekretarz generalny Węgierskiej Partii Pracujących M. Rakosi.

2. Wyniki wykonania planu 5-letniego, pierwszego roku planu gospodarczego i dalsze zadania w dziedzinie socjalistycznego budownictwa gospodarki narodowej: referent — zastępca sekretarza generalnego WPP Erno Geröe.

3. Referat sprawozdawczy Centralnej Komisji Kontroli: referent — przewodniczący CKK Kiss.

4. Wprowadzenie zmian do statutu Węgierskiej Partii Pracujących, referent — sekretarz Komitetu Budapeszteńskiego — Hidas.

5. Wybór KC i Centralnej Komisji Kontroli.

Na posiedzeniu porannym referat wygłosił M. Rakosi.

Po zakończeniu referatu delegacji na zjazd urządzili wielką owoację na cześć Józefa Stalina, Węgierskiej Partii Pracujących i jej przywódcy i wodza narodu węgierskiego — Rakosiego.

Na posiedzeniu wieczornym rozpoczęła się dyskusja nad referatem Rakosiego.

Międzynarodowa solidarność ludów w walce o pokój Rezolucje uchwalone na sesji Światowej Rady Pokoju w Berlinie

BERLIN. W poniedziałek, w późnych godzinach wieczornych odbyło się końcowe posiedzenie Światowej Rady Pokoju. Światowa Rada Pokoju jednomyślnie uchwaliła apel w sprawie zawarcia paktu pokoju i rezolucję w sprawie ONZ. Ponadto Rada jednomyślnie uchwaliła rezolucję:

I W SPRAWIE POKOJOWEGO ROZWIĄZANIA PROBLEMU NIEMIECKIEGO

Ignorując wolę narodów, w imieniu których podpisane zostały układy, zawierające kategoryczną decyzję w sprawie demilitaryzacji Niemiec, odradza się z powrotem siły militarystyczne i nazistowskie. Odbudowa sił zbrojnych i przemysłu wojennego Niemiec stanowi niezwykle poważną groźbę nowej wojny światowej.

Światowa Rada Pokoju z zadowoleniem wita wzrost sił pokojowych w Niemczech i powodzenie kongresu pokojowego w Essen. Światowa Rada Pokoju pozdrawia zwolenników pokoju w Niemczech, przygotowujących wspólnie z milijonami pokój ludźmi wszelkich kierunków, ogólnoniemieckie referendum dla wyrażenia woli narodu niemieckiego w sprawie remilitaryzacji jego kraju i w sprawie zawarcia traktatu pokojowego, który położy kres obecnej niebezpiecznej i niepewnej sytuacji.

Światowa Rada Pokoju wzywa wszystkie najbardziej bezpośrednio zagrożone kraje, by połączyły się w potężnym protestie i by miliony mężczyzn i kobiet zmusiły swe rządy do zawarcia w bieżącym roku traktatu pokojowego z pokojowymi i zjednoczonymi Niemcami, których demilitaryzacja, zabezpieczona układem międzynarodowym, stanowić będzie najlepszą gwarancję pokoju w Europie.

II W SPRAWIE POKOJOWEGO ROZWIĄZANIA KWESTII KOREAŃSKIEJ

Światowa Rada Pokoju domaga się natychmiastowego zwołania konferencji wszystkich zainteresowanych krajów — w celu pokojowego rozwiązania kwestii koreańskiej.

Zwracamy się do milijonów pokój ludzi we wszystkich krajach z apelem, by domagali się od swych rządów poparcia postulatów natychmiastowego zwołania wyżej wspomnianej konferencji.

Światowa Rada Pokoju wyraża stanowczą opinię, że wojska obce powinny być wycofane z Korei, by naród koreański mógł sam rozwiązać swe wewnętrzne sprawy.

III W SPRAWIE POKOJOWEGO ROZWIĄZANIA KWESTII JAPONSKIEJ

Wykonując uchwały II Światowego Kongresu Pokoju, Światowa Rada Pokoju potępia stanowczo remilitaryzację Japonii, jaką przeprowadza mocarstwo okupacyjne wbrew woli narodu japońskiego.

Światowa Rada Pokoju uważa za rzecz konieczną zorganizowanie w Japonii i w zainteresowanych krajach Azji, Ameryki i Oceanii — ogólnonarodowego plebiscytu w sprawie remilitaryzacji Japonii i w sprawie zawarcia traktatu pokojowego ze zdemilitaryzowaną i pokojową Japonią.

Światowa Rada Pokoju potępia

wszelkie próby zawarcia separatystycznego traktatu pokojowego z Japonią. Rada uważa, że traktat pokojowy powinien być przedmiotem rokowań między Chińską Republiką Ludową, Stanami Zjednoczonymi, Związkiem Radzieckim i Wielką Brytanią, a następnie traktat taki powinien być przyjęty przez wszystkie zainteresowane kraje. Po zawarciu traktatu pokojowego, wojska okupacyjne powinny być natychmiast wycofane z Japonii. Naród japoński powinien otrzymać gwarancję demokratycznej, pokojowej egzystencji.

Wszystkie jawne i tajne organizacje wojskowe i instytucje w Japonii winny być zakazane i cały przemysł powinien być przedstawiony na tory produkcji pokojowej.

Światowa Rada Pokoju wzywa przyjaciół pokoju Azji i basenu Pacyfiku wraz z przyjaciółmi japońskimi, by w najbliższej przyszłości zebrał się na konferencji regionalnej w obronie pokoju w celu rzeczywistego wprowadzenia w życie pokojowego rozwiązania problemu japońskiego. W ten sposób zlikwidowane zostanie poważne niebezpieczeństwo wojny na Dalekim Wschodzie.

IV W SPRAWIE UCHWAŁY ONZ BEZPRAWNIE UZNAJĄCEJ CHIŃSKĄ REPUBLIKĘ LUDOWĄ ZA „AGRESORA” W KO- REI

Światowa Rada Pokoju przypomina definicję pojęcia agresji, uchwaloną przez II Światowy Kongres Pokoju: „Agresorem jest to państwo, które pierwsze stosuje siłę zbrojną przeciwko drugiemu państwu pod jakimkolwiek pretekstem”.

Światowa Rada Pokoju stwierdza, że uchwała przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne ONZ i uznająca Chińską Republikę Ludową za „agresora” w Korei jest niesprawiedliwa i bezprawna.

Uchwała ta stanowi poważną przeszkodę w pokojowym rozwiązaniu kwestii koreańskiej, stwarza niebezpieczeństwo rozszerzenia wojny na Dalekim Wschodzie i tym samym — niebezpieczeństwo nowej wojny światowej.

Uchwała Komitetu Centralnego WKP(b) o Międzynarodowym Dniu Kobiet

„Międzynarodowy Dzień Kobiet 8 marca rzesze pracujące Związku Radzieckiego witają w br. w warunkach potężnego rozwoju politycznej i twórczej aktywności mas, wywołanej nowymi zwycięstwami narodu radzieckiego w dziele budowy komunizmu.

Partia bolszewicka zapewniła kobietom Związku Radzieckiego nieograniczone możliwości rozwoju ich uzdolnień i podniosła kobietę radziecką na nieosiągalne dla kobiet krajów kapitalistycznych wyżyny. Kobieta radziecka bierze aktywny udział w rządzeniu państwem (280 najlepszych córek narodu radzieckiego są deputowanymi do Rady Najwyższej ZSRR. Ponad 500 000 kobiet jest członkami rad terenowych).

Uchwała KC WKP(b) stwierdza dalej, iż na przykładzie Związ-

Światowa Rada Pokoju domaga się, aby ONZ uchyliła tę uchwałę.

V W SPRAWIE WALKI O POKÓJ W KRAJACH KOLONIAL- NYCH I ZALEŻNYCH

Karta Narodów Zjednoczonych, która opiera się na prawie narodów do samostanowienia, wzbudziła olbrzymie nadzieje w krajach kolonialnych i zależnych. W tej jednak dziedzinie, tak samo jak w wielu innych, ONZ, która sankcjonuje stosowanie gwałtów dla utrzymania narodów w stanie zależności i ucisku kolonialnego — zawiodła nadzieje, jakie w niej pokładano. Sytuacja taka zwiększa znacznie niebezpieczeństwo nowej wojny światowej.

Światowa Rada Pokoju demaskuje kłamliwą propagandę, zmierzającą do przedstawienia nowej wojny światowej jako drogi, wiodącej do uznania prawa narodów kolonialnych i zależnych do samostanowienia. Rada stwierdza, że wspólna, solidarna akcja wszystkich narodów na rzecz pokoju jest decydującym czynnikiem w walce ludów kolonialnych i zależnych o prawo do samostanowienia.

Proponuje zmierzającą do pokojowego uregulowania konfliktu koreańskiego i innych poważnych problemów Azji — (wyspa Taiwan, Vietnam, Malaje), do pokojowego rozwiązania problemu niemieckiego i japońskiego oraz propozycję mediacji, wysuniętą przez niektóre kraje arabskie i azjatyckie, jak również przez inne kraje, milijonów pokój — stanowią wkład w dzieło zachowania pokoju i poszanowania prawa narodów do samostanowienia.

Wzmagający się opór narodów kolonialnych i zależnych przeciwko: agresji, uciskowi, dławieniu wolności, włączaniu ich do paktyw agresywnych, wcielaniu ludności do oddziałów wojskowych, stacjonowania na obszarach tych krajów jednostek obcych wojsk, przeciwko tworzeniu baz strategicznych, zagrożeniu suwerenności, jak również opór przeciwko zohydowaniu wartości kulturalnych narodów tych krajów i przeciwko wszelkim przejawom dyskryminacji rasowej — stanowią zasadniczy wkład w dzieło zachowania pokoju.

Światowa Rada Pokoju wita międzynarodową solidarność ludów w walce przeciwko wojnie, zagrażającej całej ludzkości.

zku Radzieckiego ludzkość cała przekonuje się o tym, że tylko zwycięstwo socjalizmu zapewnia kobietom całkowite wyzwolenie i otwiera jej drogę do aktywnego udziału w życiu państwowym i społecznym. Za przykładem kobiet radzieckich udział w budowie nowego życia biorą kobiety krajów demokracji ludowej.

Międzynarodowy Dzień Kobiet — głosi uchwała — obchodzi kobiety pracujące całego świata pod znakiem wzmożenia walki przeciwko groźbie nowej wojny światowej, przygotowywanej przez imperialistów amerykańsko-angielskich.

Coraz większą siłą w walce o pokój i demokrację staje się międzynarodowy ruch kobiet. Jednoczy on przeszło 90 000 000 kobiet, zrzeszonych w Międzynarodowej Demokratycznej Federacji

W całym kraju trwa walka o terminowe wykonanie skupu zboża

WARSZAWA. — Z każdym dniem mało i średniorolni chłopcy przyspieszają dostawy nadwyżek zbożowych, zdając sobie sprawę, że pełna i terminowa realizacja planowego skupu, umożliwiła wczesne i sprawne przeprowadzenie wiosennych siewów.

Po woj. rzeszowskim i krakowskim, które znacznie przekroczyły plany roczne, o przedterminowej realizacji planu skupu zboża zameldowały ostatnio woj. katowickie i woj. gdańskie. Dalsze województwa: olsztyńskie i opolskie zbliżają się w szybkim tempie do zakończenia dostaw zboża w ramach planu gospodarczego na rok 1950/51.

Mało i średniorolni chłopcy coraz częściej organizują „dni zbożowe” i to zarówno w poszczególnych gromadach jak i całych gminach. W ostatnich dniach dalszych 200 gmin zameldowało o wykonaniu swoich zobowiązań w ramach planowego skupu zboża. Do chwili obecnej ponad 900 gmin w całym kraju przekroczyło roczne plany.

Zbiorowe i manifestacyjne dostawy zboża przybierają coraz bardziej charakter masowy, dając wyraz patriotycznej postawie pracujących chłopów, którzy w ten sposób dokumentują chęć służenia ojczyźnie. Ich postawa świadczy o zrozumieniu ważności zadań Planu 6-letniego i walki o pokój.

Liczne meldunki z terenu świadczą, że oporni kułacy, sabotując akcję planowego skupu, utrudniają w wielu wypadkach gromadom i gminom realizację zobowiązań w terminie. M. in. w gromadzie Zabrze w pow. Dąbrowa Tarnowska, woj. krakowskie, kułak Gromny, który nie odstawił zboża w ramach gromadzkiego planu, wywiózł posiadane nadwyżki zbożowe do wsi Kłosówka w sąsiednim woj. rzeszowskim i tam ukrył u spekulanta Wilka. W wyniku akcji małorolnych zdemaskowano kułaka, zboże odwieziono na 7 furmankach do punktu skupu, a kułaka oddano w ręce władz.

Kobiet. W awangardzie tego ruchu stoją kobiety ZSRR i krajów demokracji ludowej.

Uchwała KC WKP(b) stwierdza na zakończenie, iż zadania budowy komunizmu wymagają od organizacji partyjnych wzmocnienia działalności politycznej wśród kobiet, dalszego wciągania ich do pracy społecznej i produkcyjnej, dalszego podnoszenia ich poziomu kulturalno-technicznego, wysuwania kobiet na kierownicze stanowiska. Organizacje partyjne i związki zawodowe winne są wzmocnić troskę o polepszenie warunków pracy i bytu kobiet pracujących, winny udzielać wszelkiej pomocy matce w wychowaniu dzieci, rozszerzać sieć instytucji opieki nad dziećmi, ułatwiać pracę kobiet w domu.

Wielki wkład do skarbicy marksizmu-leninizmu

W 25 rocznicę ukazania się dzieła Towarzysza Józefa Stalina „Zagadnienia leninizmu“

25 lat temu, 27 lutego 1926 r., ukazało się pierwsze wydanie dzieła tow. Stalina „Zagadnienia leninizmu“. Dzieło to, które doczekało się 11 wydań i przełożone zostało na wszystkie prawie języki świata, stało się podieczną książką aktywnych działaczy partii komunistycznych i robotniczych wszystkich krajów.

Pierwsze wydanie „Zagadnień leninizmu“ objęło klasyczne prace Stalina: „O podstawach leninizmu“, „Przyczynę do zagadnień leninizmu“, „Rewolucja Październikowa a taktyka komunistów rosyjskich“, „O wynikach obrad XIV Konferencji RKP(b)“, „W sprawie kwestii narodowej w Jugosławii“, „O zadaniach politycznych uniwersytetu narodów Wschodu“, „Jeszcze raz w kwestii narodowej“, „Pytania a odpowiedzi“ (przemówienie na Uniwersytecie Świerdłowskim 9 czerwca 1925 r.), „O zadaniach Komseolu“, „Sprawozdanie polityczne Komitetu Centralnego na XIV Zjeździe WKP(b)“.

Genialne dzieło Stalina „Zagadnienia leninizmu“ stanowi wielki wkład do skarbicy twórczego marksizmu. W dziele tym tow. Stalin obronił leninizm przed oportunistycznymi wypaczeniami, wszechstronnie scharakteryzował metodę i styl leninizmu i rozwinął takie zasadnicze kwestie nauki Lenina jak: kwestia dyktatury proletariatu, kwestia kierowniczej roli partii komunistycznej w systemie, dyktatury klasy robotniczej, kwestia zwycięstwa socjalizmu w Związku Radzieckim w warunkach otoczenia kapitalistycznego.

OWIE STRONY ZAGADNIENIA ZWYCIĘSTWA SOCJALIZMU

Dzieło „Zagadnienia leninizmu“ ukazało się w chwili, kiedy z całą ostrością wyłoniła się sprawa losów socjalizmu w ZSRR, sprawa charakteru dalszego budownictwa. Partia bolszewicka pomyślała rozstrzygnąć tę niezmiernie trudną, decydującą wagę kwestię dzięki temu, że w całej swej działalności na polu przebudowy kierowała się zwycięską nauką leninizmu.

„Wielkie znaczenie leninizmu na tym właśnie między innymi polega — uczy tow. Stalin — że nie uznaje on budownictwa na chybił trafił, na ślepo, że nie wyobraża sobie budownictwa bez perspektywy, że daje jasną i określoną odpowiedź na pytanie perspektywy naszej pracy, stwierdzając, że mamy wszystkie dane do zbudowania gospodarki socjalistycznej w naszym kraju, że możemy i powinniśmy budować społeczeństwo całkowicie socjalistyczne“. (Dzieła, Tom VII, Wydanie „Książka i Wiedza“, W-wa, 1950 — str. 206).

Marszowi naprzód drogą socjalistycznego budownictwa towarzyszyły olbrzymie trudności natury międzynarodowej i wewnętrznej; towarzyszyło zaostrzenie się walki klasowej w kraju.

Antypartyjne elementy w szeregach WKP(b) rozwinęły wrogą działalność przeciw partii. Na czele tych antypartyjnych elementów stał zaciekle wrogi leninizm Trocki; jego pomocnikami byli Kamieniew, Zinowiew, Bucharin.

W walce z wrogami leninizmu partia bolszewicka i bratnie partie komunistyczne wszystkich krajów jeszcze ściślej zespoliły się pod zwycięskim sztandarem Lenina i rozgromiły trockistów, zinowiewowców, bucharinowców — wiernych psów imperialistycznej burżuazji. Olbrzymią rolę odegrała w tej walce dzieło Stalina „Zagadnienia leninizmu“.

Rozwijając leninowską teorię możliwości zwycięstwa socjalizmu w poszczególnych krajach, tow. Stalin wskazał na konieczność odróżnienia dwóch stron tego zagadnienia — wewnętrznej i zewnętrznej. Jeśli chodzi o wewnętrzną stronę za-

gadnienia tzn. o wzajemny stosunek klas wewnątrz kraju, to klasa robotnicza i chłopstwo ZSRR posiadają całkowitą możliwość zwycięstwa gospodarczego nad rodzimą burżuazją i zbudowania społeczeństwa całkowicie socjalistycznego — mówi tow. Stalin — ale nie można zapominać o stronie międzynarodowej zagadnienia, o tym, że Związek Radziecki budujący socjalizm w warunkach otoczenia kapitalistycznego, nie jest zabezpieczony przed najazdem interwencji, usiłujących przywrócić kapitalizm — zanim rewolucja proletariacka nie zwycięży co najmniej w szeregu krajów.

Wskazania Stalina o konieczności rozróżnienia wewnętrznego i międzynarodowego aspektu zagadnienia zwycięstwa socjalizmu w poszczególnych krajach, miały i w dalszym ciągu mają wyjątkowo doniosłe znaczenie zarówno dla Związku Radzieckiego — pierwszego kraju zwycięskiego socjalizmu — jak i dla krajów demokracji ludowej oraz dla klasy robotniczej krajów kapitalistycznych.

DYKTATURA PROLETARIATU PODSTAWOWYM ZAGADNIENIEM LENINIZMU

W „Zagadnieniach leninizmu“ tow. Stalin obronił i rozwinął leninowską naukę o dyktaturze proletariatu. Stalin podkreśla, że kwestia dyktatury proletariatu jest podstawowym zagadnieniem leninizmu. Dyktatura proletariatu — uczy Lenin i Stalin — jest zasadniczą treścią rewolucji socjalistycznej.

Stalin stwierdził, że rewolucja proletariacka może również i bez dyktatury proletariatu zwyciężyć burżuazję, obalić władzę kapitalistów. Jednakże rewolucja nie będzie w stanie znieść oporu obalanych wyzyskiwaczy, utrwalić swych zdobyczy i kroczyć naprzód ku ostatecznemu zwycięstwu socjalizmu, jeśli na pewnym szczeblu swego rozwoju nie stworzy dyktatury proletariatu. Stalin określił wyczerpująco zadania dyktatury proletariatu w okresie przejściowym od kapitalizmu do socjalizmu, ujawnił istotę jej trzech nierozdzielnie związanych z sobą cech charakterystycznych, którymi są:

„1) wykorzystanie władzy proletariatu dla zdławienia wyzyskiwaczy, dla obrony kraju, dla utrwalenia łączności z proletariuszami innych krajów, dla rozwoju i zwycięstwa rewolucji we wszystkich krajach.

2) Wykorzystanie władzy proletariatu dla ostatecznego oderwania mas pracujących i wyzyskiwanych od burżuazji, dla utrwalenia sojuszu proletariatu z tymi masami, dla wcielenia tych mas do budownictwa socjalistycznego, dla kierowania tymi masami przez proletariacką trybiunę władzy państwowej.

3) Wykorzystanie władzy proletariatu dla zorganizowania socjalizmu, zniszczenia klas, i przejścia do społeczeństwa bezklasowego, do społeczeństwa socjalistycznego“. (Dzieła, Tom VIII, „Książka i Wiedza“, Warszawa 1950 r., Str. 41).

Genialna stalinowska teza o trzech cechach dyktatury proletariatu stanowi dla partii komunistycznych i robotniczych w krajach demokracji ludowej najpewniejszą busolę w dziele utrwalenia ustroju demokracji ludowej, wypełniającej funkcję dyktatury proletariatu.

Rozwijając teorię leninizmu o kierowniczej roli partii w systemie dyktatury proletariatu, tow. Stalin wskazuje na dźwignie i transmisje, przy pomocy których partia komunistyczna realizuje dyktaturę proletariatu, a więc na związki zawodowe, rady, sieć spółdzielczą, Komsomol. Te niepartyjne masowe organizacje mas pracujących dobrowolnie uznają kierownictwo polityczne partii bolszewickiej. Za pośrednictwem tych organizacji partia

z powodzeniem kieruje walką narodu radzieckiego o komunizm.

Tow. Stalin wykazał, że naród radziecki zawdzięcza swe zwycięstwa partii komunistycznej. Bez partii, jako siły kierowniczej, utrwalenie dyktatury proletariatu byłoby nie do pomyślenia.

Omawiając rolę i znaczenie Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej i uznając ją za początek i przesłankę światowej rewolucji proletariackiej, wielki wódz mas pracujących pisał:

„Najprawdopodobniej rewolucja światowa rozwijać się będzie drogą rewolucyjnego odpadania szeregu nowych krajów od systemu państw imperialistycznych, przy poparciu proletariatu tych krajów przez proletariaty państw imperialistycznych“. (Zagadnienia leninizmu, Wyd. „Książka“ 1949 r. str. 102).

Te genialne przewidywania stalinowskie znalazły wspaniałe potwierdzenie w historii. Po drugiej wojnie światowej, rozpetanej przez hitlerowców przy poparciu amerykańsko-angielskiego imperializmu, od systemu państw imperialistycznych odpadły: Polska, Czechosłowacja, Węgry, Rumunia, Bułgaria, Albania, Chiny, Niemcy wschodnie, Północna Korea.

MIĘDZYNARODOWE ZNACZENIE LENINIZMU

W „Zagadnieniach leninizmu“ zostało specjalnie uwydatnione międzynarodowe znaczenie leninizmu jako marksizmu epoki imperializmu i rewolucji proletariackiej, jako teorii i taktyki rewolucji socjalistycznej w ogóle, a dyktatury proletariatu w szczególności.

Zdradcy trockistowsko-zinowiewowscy, oportuniści wszystkich krajów chcieli wypaczyć leninizm, pomniejszyć jego znaczenie międzynarodowe, aby przeistoczyć go z bojowej nauki światowego proletariatu w teorię, mającą znaczenie tylko dla Rosji. Demaskując te wrogie machinacje, tow. Stalin pisał:

„Czyż leninizm nie jest uogólnieniem doświadczenia ruchu rewolucyjnego wszystkich krajów? Czyż podstawy teorii i taktyki leninizmu nie są przydatne, nie są obowiązujące dla partii proletariackich wszystkich krajów?“ (Dzieła, Tom VIII, Wyd. „Książka i Wiedza“, W-wa, str. 27).

Tow. Stalin przypomina przy tym twierdzenie Lenina, że bolszewizm służyć może za wzór taktyki dla wszystkich partii proletariackich wszystkich krajów.

Ze szczególną siłą słowa te brzmią dziś, kiedy olbrzymie doświadczenia partii bolszewickiej i władzy radzieckiej stały się drogowskazem dla budujących socjalizm mas pracujących w krajach demokracji ludowej oraz dla walczących przeciwko imperializmowi narodów całego świata. Sztandar leninizmu powiewa nad Chińską Republiką Ludową, nad Polską, Czechosłowacją, Węgrami, Rumunią, Bułgarią, Albanią, nad Niemiecką Republiką Demokratyczną. Pod sztandarem tym walczą bohaterowie o wolność narodów Korei i Wietnamu. Pod sztandarem marksizmu-leninizmu 800 milionów ludzi zjednoczyło się w potężny obóz demokracji i socjalizmu, zespolony wokół swego chorążego — Związku Radzieckiego.

Pod zwycięskim sztandarem Lenina, pod wodzą genialnego kontynuatora jego nieśmiertelnego dzieła, tow. Stalina, wielki naród radziecki niezachwianie kroczy naprzód, wskazując masom pracującym wszystkich krajów drogę walki o zwycięstwo komunizmu.

Tylko do użytku wewnętrznego w jednostkach Marynarki Wojennej. Poza teren jednostki nie wynosić.

Z wystawy racjonalizatorskiej Mar. Woj.

Mat Kogut i jego ulepszenie

Wśród eksponatów wystawionych na wystawie racjonalizatorów Marynarki Wojennej między innymi widzimy również aparaty telegraficzne z zastosowaniem urządzenia wykonanego przez racjonalizatora mat. Kogut. Urządzenie to wmontowane do aparatu telegraficznego umożliwiło jego uruchomienie za pomocą dru-

żymając doskonale, że aby uczyć innych, trzeba samemu dobrze orientować się nie tylko w dziedzinie swej specjalności, ale przede wszystkim podnosić stale swą świadomość polityczną — źródło wszelkich osiągnięć.

Mat Kogut, mówiąc o swym pomysle racjonalizatorskim, stwierdza, że doszedł do tego jedynie dzięki dokładnej znajomości aparatu telegraficznego. Przed przyjęciem do wojska nie miał nigdy styczności z podobnymi urządzeniami. Z aparatem telegraficznym zetknął się po raz pierwszy dopiero na kursie telegrafistów. Już od pierwszej chwili widać było u niego ogromną chęć do nauki, to też był jednym z pierwszych uczniów na kursie. Ukończył go z bardzo dobrym wynikiem.

Bardzo często zwracał się o pomoc w nauce do swego drużynowego — bosmata Szeremety, który zawsze udzielał mu konkretnej pomocy, wyjaśniając działania poszczególnych części aparatu telegraficznego, uczył usuwania drobnych defektów, pokazywał na schemacie obieg prądów itp.

Na jednej z takich właśnie lekcji mat Kogut przy objaśnianiu o biegu prądu na schemacie zauważył, że można zrobić taki układ, w którym prąd z jednego aparatu, może uruchomić inny aparat bez włączenia go przez telegrafistę. Z pomysłem tym zwrócił się do bosmata Szeremety, który zastanowiwszy się nad tym razem z nim, przemyślał jeszcze dokładnie całą rzecz i pomógł wykonać schemat urządzenia. Pierwsza próba wykazała, że pomysł był słuszny.

W taki sposób mat Kogut został racjonalizatorem, a przyrząd wykonany przez niego i według jego pomysłu, stosuje się obecnie na szeroką skalę.

giego aparatu bez udziału telegrafisty. Jest to o tyle wygodne, że jeden telegrafista może obsługiwać równocześnie kilka aparatów na danej stacji odbiorczej.

Przypatrzmy się bliżej wykonawcy urządzenia matowi Kogutowi, który obecnie jest instruktorem na kursie podoficerskim i uczy swych młodszych kolegów, przekazując im nową wiedzę i doświadczenia.

Jest on jednym z wzorowych drużynowych, który wiele pracy poświęca dokształcaniu się, ro-

Ze sportu

Przebieg Zimowych Mistrzostw Mar. Woj.

W dniu 23 lutego br. rozpoczęły się Zimowe Mistrzostwa Marynarki Wojennej na rok 1951. Uroczystego otwarcia dokonał zastępca dowódcy Mar. Woj. kmr Urbanowicz.

Poniżej podajemy najlepsze wyniki uzyskane podczas zawodów:

Gimnastyka kobiet

- ob. Lewandowska Cecylia
- ob. Penkula Genowefa
- ob. Warzo Maria.

Gimnastyka mężczyzn: kl. II

- st. mar. Mańkowski Lech
- mat Krzyworzeka Stanisław
- mat Sokolnicki Roman

Szermierka: — szabla

- ofic. Zochowski Stanisław
- pchor. Pogoda Włodzimierz
- ofic. Grechuta Władysław

Bagnet

- pchor. Pogoda Włodzimierz
- st. mar. Wrzeszcz Franciszek
- bosmat Twardowski Zbigniew

Atletyka — ciężary

waga kogucia — 1. st. mar. Szaif Kazimierz, 2. mar. Bujak Ignacy
waga piórkowa — 1. mat Przyjemski Zdzisław, 2. mar. Leder Paweł
waga lekka — 1. pchor. Nowotniak Józef, 2. pchor. Cop Franciszek
waga średnia — 1. mat Kocioł Stanisław, 2. mar. Działak Stefan
waga półciężka — 1. mat Antoniewicz Henryk, 2. mat Borys Jan
waga ciężka — 1. pchor. Grabowski Leszek, 2. st. mar. Sosnowski

Zapasy

waga musza — 1. mar. Falkowski Mieczysław, 2. mar. Bujak Ignacy
waga kogucia — 1. st. mar. Szaif Kazimierz, 2. pchor. Bombrych Stanisław
waga piórkowa — 1. mar. Piekane Witold, 2. mat Przyjemski Zdzisław
waga lekka — 1. mat Rosiak Władysław, 2. pchor. Nowotniak Józef
waga półśrednia — 1. mat Cegła Marian, 2. mat Mnich Henryk
waga średnia — 1. st. mar. Drożdżyński Eugeniusz, 2. mat Antoniewicz Henryk
waga półciężka — 1. mat Ciebiera Eugeniusz, 2. st. mar. Siernicki Ireneusz
waga ciężka — 1. ofic. Łapiński Józef, 2. st. mar. Kaczor Wł.

Zawody zakończone zostały w dniu 25.II 51 r. rozdaniem nagród i dyplomów wyróżnionym sportowcom.

UWAGA AGITATORZY

Ze względu na objętość naszej gazety nie możemy w całości zamieścić referatu wicepremiera Hilarego Minca p. t. „Zadania gospodarcze na 1951 r.“ wygłoszonego na VI Plenum KC PZPR. Referat ten drukował Żołnierz Wolności w numerze 53 z dnia 22 bm. i Trybuna Ludu w numerze 53 z dnia 22 bm.